

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΑΣΙΝΟΥ

Οἱ δικαστὲς ἀπὸ συνήθεια τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπωθοῦμε τὰ συναισθήματά μας καὶ ἀφήνουμε πάντοτε τὴ λογικὴ νὰ προτανεύει καὶ στὶς ἐκδηλώσεις μας. Ἡ ἐορτὴ, ὅμως, πὸν ὀργανώσατε σήμερα γιὰ νὰ τιμήσετε τὰ 150 χρόνια λειτουργίας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁμολογῶ ὅτι μὲ γεμίζει χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση ὅπως καὶ τοὺς συναδέλφους μου, ἀλλὰ καὶ οἱ ψυχὲς τῶν προαπελθόντων προκατόχων μας θὰ ἀγάλλονται.

Γιατὶ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ ἀνώτατου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς Χώρας, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη καὶ πρέπει νὰ τιμηθεῖ ἡ 150χρονη προσφορά τοῦ Ἀρείου Πάγου στὴ Χώρα, νὰ τιμηθεῖ δηλαδὴ ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ μόχθος τῆς σειρᾶς τῶν λειτουργῶν του στὴν περίοδο αὐτή, ἀποτελεῖ ἀπόδειξη, ὅτι τὸ ἀνώτατο αὐτὸ Δικαστήριον τῆς Χώρας φάνηκε ἄξιο τῆς ἀποστολῆς του. Πράγματι οἱ ἀπελευθερωτὲς τῆς Χώρας ἥρωικοὶ πρόγονοί μας ἔδωκαν στὸ Δικαστήριον αὐτὸ τὸ ὄνομα Ἀρειος Πάγος, μὲ τὸν πόθο νὰ ἀποτελέσει τιμητικὴ συνέχεια τοῦ δμῶνυμον ἀνώτατου δικαστηρίου τῆς Ἀρχαίας Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας, γιὰ τὸ ὅποιο, ὅπως λέγει ὁ Δημοσθένης στὸ λόγο του (κατ' Ἀριστοκράτους, παρ. 65), ἐθεωρεῖτο «ὡς ἰδιώτατον πάντων καὶ σεμνότατον τὸ ἐν Ἀρειῷ Πάγῳ Δικαστήριον, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτὰ ἐστὶν εἰπεῖν καλά, ὅσα ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου δικαστηρίου».

Ἡ σημερινὴ τελετὴ ἀποτελεῖ καλὸν λόγον γιὰ τὸν Ἀρειο Πάγο τῆς νεώτερης Ἑλλάδας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Ἀρειος Πάγος στὰ 150 χρόνια τῆς λειτουργίας του πρόσφερε στὴ Χώρα θετικὸ ἔργο στὴν ἐρμηνεία καὶ ὀρθὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων γιὰ τὴν ὁμοιόμορφη καὶ ὀρθὴ ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τὰ δικαστήρια τῆς Χώρας. Μὲ τὴ Νομολογία του ἔβαλε τάξιν στὴ χαώδη κατάστασι, πὸν ὅπως λέγει ὁ *M u e r* στὸ ἔργο του «Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς» επικρατοῦσε στὰ χρόνια τῆς Ἀντιβασιλείας στὸ Δίκαιο, ἀλλὰ καὶ στὴν ὅμοια κατάστασι πὸν δημιουργήθηκε ἀπὸ νεώτερος καὶ καινούργιους θεσμοὺς μέχρι τὴν πολυνομία τῆς ἐποχῆς μας. Σοβαρὰ ζητήματα, ὅπως τὸ πρῶτο πὸν δημιουργήθηκε στὴν ἀρχὴ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐὰν ἡ γνωστὴ παραπομπὴ γιὰ τὸ Ἀστικὸ Δίκαιο στοὺς νόμους τῶν Βυζαντινῶν Ἀυτοκρατόρων πὸν περιέχονται στὴν ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενόπουλου εἶναι περιοριστικὴ ἢ ἐνδεικτικὴ, μέχρι τὰ σημερινὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ τῶν ἄρθρων 388 καὶ 281 Α.Κ. λήθηκαν κατὰ τρόπο ὀρθὸ ὅπως γίνεται γενικὰ δεκτό.

Ἔτσι ἐξακολουθεῖ νὰ πορεύεται στὸ μέλλον ὁ Ἀρειος Πάγος μὲ τὶς εὐχὲς ὅλων μας. Καὶ ἡ ἴδια ἡ Ἀθηναῖ ὄρισε τὸ Δικαστήριον αὐτὸ νὰ μείνει στὸ ἐξῆς στὴν πόλιν τῆς νὰ συνδεδιάξει ἀδιάφθορο καὶ σεβαστὸ μὲ ἀφιὰ γνώμη καὶ στὴν ἔδρα του ὁ Σε-

βασμὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς Φόβος νὰ συγκροτοῦν μέρα — νύχτα τοὺς κατοίκους νὰ μὴν ἀδικοῦν, ἐνῶ παράλληλα συμβουλεύει τὸ Λαὸ νὰ τὸ τιμᾷ γιὰ νὰ εἶναι προπύργιο τῆς Χώρας καί, ὅπως λέμε σήμερα, ὄχρὸ τῆς Δημοκρατίας μας.

Τὸ εὐχόμεσθε.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἄν θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σκιαγραφήσω, ἔστω καὶ ἀμυδροῶς, τὴν ἰδιαίτερη θέση καὶ σημασία πὸν ἔχει ὁ Ἄρειος Πάγος στὴν ὅλη πολιτειακὴ ὀργάνωση καὶ τὸν καθόλου δημόσιο βίον τῆς χώρας μας, οὔτε τὴν εὐεργετικὴν, γιὰ τὴν εἰρηρικὴ συμβίωση τῶν πολιτῶν καὶ τὴν συνακόλουθη, πνευματικὴ καὶ ὕλικήν πρόοδο τῆς κοινότητος μας, ἐπιρροὴ τῆς λειτουργίας του ὡς κορυφαίου πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαστηρίου, καθὼς καὶ τὴ διαπλαστικὴν ἐπίδραση τῆς νομολογίας του, σὲ συνεργασία μὲ τὴ νομικὴ ἐπιστήμη, στὴ διαμόρφωση καὶ ἐξέλιξη κυρίως τοῦ ἰδιωτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ δημόσιου δικαίου, ἰδίως πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τοῦτο θὰ ἦταν περιττὸ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐμπεριστατωμένην ὁμιλίαν τοῦ σοφοῦ καθηγητῆ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μητσόπουλου.

Θέλω μόνον νὰ ἐκφράσω τὶς δικές μου καὶ ὄλων τῶν Ἀντισταγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου εὐχαριστίες πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν τιμὴν, πὸν τὸ ἀνόμοιο ὄργανον τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας ἀποφάσισε νὰ ἀπονεύμει στὸν Ἄρειον Πάγον καί, μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα, πραγματοποιεῖ σήμερον.

Ἡ ἐκδήλωση αὕτη ἔχει ἰδιαίτερη σημασία στὴν τωρινὴ χρονικὴ περίοδον, κατὰ τὴν ὁποία ὅλοι οἱ βασικοὶ θεσμοί, πὸν στηρίζουν καὶ ἐκφράζουν τὸ δημοκρατικὸν μας πολίτευμα καὶ τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν μας πολιτισμὸν, διασύρονται ἀπερισκέπτως, ἂν ὄχι ἐνίοτε καὶ κακοβούλως, ἢ δικαιοσύνην δὲ ἰδιαίτερα δέχεται παντοειδῆ πλήγματα μέχρι καὶ ἐκεῖνον τῆς φυσικῆς ἐξόντωσης τῶν λειτουργῶν τῆς.

Εὐχαριστῶ δὲ ἰδιαίτερα τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας πὸν ἐξῆρε τὴν θυσίαν αὐτὴν τῶν Εἰσαγγελικῶν Λειτουργῶν πὸν δολοφονήθησαν ἢ τραυματίσθησαν καὶ ἀπέτισε φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης στὴ μνήμην τους.

Τέλος δέ, ἀφοῦ βρισκόμαστε μέσα στὸ σεπτὸν αὐτὸ τέμενος τῶν ἐπιστημῶν

καὶ τεχνῶν, ὅπου ἐδρεύει τὸ πνευματικὸ ἐπιτελεῖο τῆς χώρας μας, ἃς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐδῆχὴ νὰ γίνεῖ ἡ σημερινὴ τελετὴ ἀφορμὴ καὶ ἀφετηρία σοβαρῆς ἔρευνας α) γιὰ τὴν ἀνίχνευση καὶ ἐντοπισμὸ τῶν βαθυτέρων κοινωνικῶν αἰτίων ποὺ προκαλοῦν τὸν κλοισμὸ αὐτὸ τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἀποτέλεσμα φυσικὸ τοῦ ὁποίου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ποιοτικὴ ὑποβάθμιση τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς καὶ διαβίωσης, εἶναι καὶ ἡ φθορὰ τῶν θεσμῶν, καὶ β) στὴ συνέχεια, γιὰ τὴν ἐξεύρεση καὶ ὑπόδειξη τῶν κατάλληλων μέτρων ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν αἰτίων αὐτῶν καὶ τὴν, μὲ συντονισμένη προσπάθεια ὄλων τῶν ὑπεύθυνων φορέων, ἔξοδο ἀπὸ τὴν κρίση αὐτή.

Γένοιτο.